

שורות 1 א"ב

1/28	(113/ו)	IF
1/16	(36/ג)	אֲנַחְנוּ קַהִילוֹת קַהִילוֹת שֶׁל קוֹלוֹת,
1/7	(89/ב)	בְּיַלְדוּתִי צִיפִיתִי תַמִּיד לְאוֹתוֹ רָגַע בְּחֻצוֹת
1/20	(133/ו)	בְּקוֹמָה הֶרְבִיעִית,
1/4	(27/ב)	הָאֵם לֹא קָרָה לְךָ לְהִסְעֵר פְּתָאוֹם ?
1/17	(36/ה)	הַגְּנוֹם פּוֹעֵנֵחַ עִתָּה בְּמִידָה רַבָּה,
1/33	(33/ה)	הַיּוֹם הִרְתָּ עוֹלָם –
1/24	(43/ג)	הַצִּילֵנִי, אֵל, מִן הַשְּׁעוֹת הַרְעוֹת,
1/3	(84/ב - 41/ב)	וְשִׁנְתָּם
1/1	(200/ב)	הַתּוֹרָה – טוֹטְלִיתוֹרָלִית,
1/35		חַג פּוֹרֵי־סֻּבּוֹת, ק,
1/31	(101/ב)	חוֹזֵה לְךָ בְּרַח
1/29	(134/ו)	יַעֲקֹב וְהַסְלָם
1/32	(34/ה)	יֵשׁ רְגָעִים,
1/11	(97/ג)	כָּל אֶחָד מֵאַתְּנוֹ יֵאָסֵף
1/2	(25/ב)	כְּשֶׁחֲלַמְתִּי בְּלִילָה הַהוּא
1/26	(102/ב)	כְּשֶׁתְּבוֹא שְׁעִתִּי,
1/15	(4/ב)	כְּתָרֵי אֲבוֹת
1/12	(41/ג)	לְמַה צָרִיךְ לְהִתְבַּיֵּשׁ בְּשִׁבְלֵם ?
1/6	(13/ב)	לְפַעֲמִים אֲנִי מְרַגֵּשׁ שְׁאֲנִי חֲלוּץ,
1/14	(95/ו)	מַה מְזֵה נִהְדָּר וְנֶאֱצָל?
1/13	144/ב	מַה שְׂוִאָר בְּמִדִּינָתִי בְּדִיוֹן הַתְּקֻשׁוֹרָתִי
1/22	(107/ב)	מוֹדָה אֲנִי,
1/18	(35/ה)	מִיּוֹרֵת הַלֵּב
1/21	(109/ב)	מְכוֹנֵית הַזְּמָן
1/23	(45/ג)	נָשִׁי עֲמֵנוּ, בְּאַרְצֵנוּ, חֲשׁוֹת גַּם הֵן,
1/27	(49/ג)	נּוֹלְדָנוּ בְּחִיק הַמָּוֶת, בְּחִיק מְאוֹרְעוֹת וּפְרָעוֹת
1/30	(50/ג)	סֵחַף
1/10	(96/ו)	עַל כּוֹרְחִי
1/2	(42/ב)	עֶקֶד עַל גְּבִי הַמְּזֵבֵת,
1/5	(28/ב)	פְּגֵרֵי הַזְּמָן
1/8	(47/ב)	שְׁעָרֵי הַלֵּב נְעוּלִים.
1/9	(49/ב)	שְׁבוּעַת הַצּוֹפֵה לְבֵית יִשְׂרָאֵל
1/34	(58/ב)	צִפִּיתִי בְּכָל אֲשֶׁר הֵייתִי

ש ו ר ו ת 1

1/28	(113/ו)	IF
1/16	(36/ג)	אֲנַחְנוּ קְהִילוֹת קְהִילוֹת שֶׁל קוֹלוֹת,
1/7	(89/ב)	בְּיַלְדוּתִי צִיפִיתִי תְּמִיד לְאוֹתוֹ רָגַע בַּחֲצוֹת
1/20	(133/ו)	בְּקוֹמָה הֶרְבִּיעִית,
1/4	(27/ב)	הָאֵם לֹא קָרָה לְךָ לְהִסָּעֵר פְּתָאוֹם ?
1/17	(36/ה)	הַגְּנוּסִים פּוֹעֵנֶנְךָ עֵתָה בְּמִידָה רַבָּה,
1/33	(33/ה)	הַיּוֹם הֵרַת עוֹלָם –
1/24	(43/ג)	הַצִּילֵנִי, אֵל, מִן הַשְּׁעוֹת הַרְעוֹת,
1/3	(84/ב - 41/ב)	וְשִׁנְתֵם
1/1	(200/ב)	הַתּוֹרָה – טוֹטְלִיתוֹרְלִית,
1/35		חַג פּוֹרִים בְּאוֹפֶק,
1/31	(101/ב)	חוֹזֵה לְךָ בְּרַח
1/29	(134/ו)	יַעֲקֹב וְהַסָּלָם
1/32	(34/ה)	יֵשׁ רְגָעִים,
1/11	(97/ג)	כָּל אֶחָד מֵאַתָּנוּ יֵאָסֵף
1/2	(25/ב)	כְּשַׁחֲלַמְתִּי בְּלִילָה הַהוּא
1/26	(102/ב)	כְּשֶׁתְּבוֹא שְׁעִתִּי,
1/15	(4/ב)	כְּתָרֵי אֲבוֹת
1/12	(41/ג)	לְמַה צָרִיךְ לְהַתְּבַיֵּשׁ בְּשִׁבְלֵם ?
1/6	(13/ב)	לְפַעֲמִים אֲנִי מְרַגֵּשׁ שְׁאֲנִי חֲלוּץ,
1/14	(95/ו)	מִה מְזִה נִהְדָּר וְנֶאֱצָל ?
1/13	144/ב	מִה שְׂיוֹאֵר בְּמִדִּינָתִי בְּדִיּוֹן הַתְּקַשׁוֹרְתִּי
1/22	(107/ב)	מוֹדָה אֲנִי,
1/18	(35/ה)	מִיּוֹרֵת הַלֵּב
1/21	(109/ב)	מְכוֹנֵית הַזְּמָן
1/23	(45/ג)	נְשֵׁי עַמְנוּ, בְּאַרְצֵנוּ, חֲשׁוֹת גַּם הֵן,
1/27	(49/ג)	נוֹלְדָנוּ בְּחִיק הַמְּנוֹת, בְּחִיק מְאוֹרְעוֹת וּפְרָעוֹת
1/30	(50/ג)	ס ח ף
1/10	(96/ו)	עַל כּוֹרְחִי
1/2	(42/ב)	עֶקֶד עַל גְּבִי הַמְּזִבֵּחַ,
1/5	(28/ב)	פְּגִרֵי הַזְּמָן
1/8	(47/ב)	שְׁעָרֵי הַלֵּב נְעוּלִים.
1/9	(49/ב)	שְׁבוּעַת הַצּוֹפָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל
1/3	(58/ב)	צִפִּיתִי בְּכָל אֲשֶׁר הֵייתִי

התורה - טוטליתורלית, (ב/200) 1/1
 טוטלית בתורתה
 ותורתה בטוטליותה,
 אמיתותה בכוליותה,
 תובענית בדפוי אורח-חיים,
 שתלטנית בחושן המשפטים,
 נוגדת מחיצות בין חוץ ופנים,
 מבטיחה למקימה אריכות ימים
 ומקיאה מארץ הבחירה מורדים,
 קנאית להיבדלות מן העמים,
 ומעניקה עונג ללומדים,
 משמרת עם סגולה בנוראות הזמנים
 וגויליה חיים וקיימים,
 למרות האותיות הפורחות ונשרפות
 באויר פורעים וכבשנים
 הן חוזרות ומתקבצות במרומים
 ויורדות להחיות לב אבות ובנים,
 כוליותה בברית עולמים
 בין עם ואלוהים,
 התורה אינה מתפשטת
 עם אלוהים אחרים,
 עם מושגים פילוסופיים מופשטים,
 התורה אינה חלוקה לכל מיני תחליפים,
 ואינה מסורה למשיחי כזב ושאר מטיפים
 המעתיקים ויורשים מקורות ראשונים,
 תורת אמת אינה זקוקה לראיות מדענים,
 כי התורה וישראל הם זוג נאהבים
 צמודים למדד טעם החיים,
 וכל ניסיונות הגירושין, משכבר הימים,
 מבחוץ ומבפנים,
 כשלו להפריד בין הדבקים...
 מחלונות קיזומה של האומה
 נשקפים לוחות הברית ועץ החיים...

עֲקוּד עַל גְּבִי הַמְזַבֵּחַ, (ב/42) 1/2
 כָּפוֹת וְחִבּוּר
 בְּכָל אֵיבָרֵי וְגִידֵי
 לְמוֹקֵד הָאֵהָבָה,
 לְעֶקְרוֹן הַהֶקְרָבָה,
 לְמַעַרְךָ הָאֲמוֹנָה...

וּבְשׁוֹכְבֵי עַל מַצַּע הָעֵצִים,
 הַדּוֹקְרִים בְּמִקְצֵת אֶת גּוֹפֵי,
 נִישָׁאוֹת הָעֵינָיִים לְשָׁמַיִם,
 לְסַפּוֹג מְגֵד אֲמוֹנָה,
 לְקִלוֹט נְטָפֵי יְרָאָה,

וּמִנְגֵד פּוֹעָה הַשָּׁה,
 לְכוּד בְּסִבְךָ וְגוֹעָה
 בְּסִבְךָ תִּסְבִּיכִיו,
 מִתְרוֹצֵץ בְּרֶשֶׁת יִצְרָיו,
 תּוֹהָה, הוֹמָה
 עַל מָה וְעַל מָה,
 נוֹגַח בְּקֶרְנָיו לְפָרוֹץ מַחְסוֹמָיו
 לְמִלֵּט נִפְשׁוֹ הַיְעוּדָה
 לְכָל קוֹרְבָן וְתַמּוּרָה...

וְאֲנִי עַל מִשְׁכְּבִי
 מְאוֹשֵׁר בְּסִבְךָ עוֹלִי,
 שְׁלָם וְשָׁלוֹ בְּאֲמוֹנָתִי,
 אֲשֶׁרִי לִי, שְׁזָה חֶלְקִי
 לְהִיּוֹת סָפוֹן בְּרֶשֶׁת גּוֹרְלִי,
 לְעֶקְוֵד אֶת חַיֵּי הַבְּלִי
 כְּעוֹלֵת תְּמִיד תְּמִימָה
 עַל אוֹמֵן מְזַבְּחִי...

1/3 וְשָׁנָתָם (ב/41 - ב/84)

אֲחֻזָּה בְּגִלְגָּלִי הַשֵּׁנִי יָיִם

אֶת בְּנֵיה־תְּלִמִּידָהּ,

שִׁיְהִיוּ מְשׁוּנָנִים בְּמַעְגְּלִי

הַשְּׁעוֹנִים הַשְּׁעוֹנִים עַל

עֶבֶר וְעֵתִיד, עַל מְהַלְכִים

שֶׁל דְּוָרוֹת מְאֲמִינִים,

שִׁיְהִיוּ מְכוֹנְנִים לְשִׁמִּיעַת

תְּקִיתוֹקֵי אָבוֹת,

רְגִישִׁים לְצִלְלִי מְסוֹרוֹת,

נְעִים עִם טְלִטוּלֵי הַמְּחֻגָּגִים

מְקוּטָב לְקוּטָב בְּעוֹלָמוֹת

רְחוּקִים וְקְרוּבִים,

שָׁנָן בְּאוֹזְנֵם פְּרָקֵי לִימוּדִים,

שִׁיְהִיוּ שְׁחוּזִים,

שִׁיְהִיוּ הַדּוֹקִים,

שִׁיְהִיוּ מְתוֹאֲמִים,

סוֹבְבִים בְּצִרִים מְאוּחָדִים,

פוֹעֲמִים בְּקִצְבִים הוֹלְמִים,

שְׁזוּרִים וּמְלוֹכְדִים כְּחוּלִיּוֹת

הַשְּׂרֶשֶׁת שֶׁל עֵדֶת חוּזִים

חוֹלְמִים וְלוֹחֲמִים,

שָׁנָן אֶת פְּרָקֵי הַמּוֹלָדֶת וְהַתְּפוּצָה

שָׁנָן אֶת פְּרָקֵי הַגְּבוּרָה וְהַשּׂוֹאָה,

לְטַשׁ אֶת הַשֵּׁנִיִּים שֶׁל הַנְּאֻחָזִים

בְּאֲדַמַּת מְרִיבָה, שִׁמְן אֶת גִּלְגָּלִי

מִסַּע-הַקִּדְמָה אֶל אֵין סוֹף הַשְּׂאִיפָה

1/4 האם לא קרה לך להיסער פתאום ? להיתלש, לנסוק למרום, (ב/27) לחזות מחזות-אל? לדאות על כנפי נשרים, להבקיע עבים כבדים, לחדור אל רקיעי רקיעים, לאור בזיו מראות, לפשוט את נשמת החול ולהמריא על גלי אור?

האם לא קרה לך בחלום להסתופף במערות ערבה ושוחה בצל אדרת אליהו-אלישע, להסב במעגלי בני-נביאים, לצלילי שליחי קדוש אלוהים?
ואיך לא שפלת למעמקי טיט הבור שהושלך אליו ירמיה הנביא, לחלוק עמו את מצוקתו, לשמוע קינת מרי שיחו על אובדן ארץ מולדתו?
האם לא חברת לעמוס וישעיה בגנותם את רשעי האומה? השכחת כיצד הפגנת מול בית המלוכה ושועי החברה, המנצלים את מעמדם לעשוק ולנשל פשוטי עם וחסרי הגנה?
האם לא קרה לך לשוטט בלילות חורב וחורבן במערות קומרון, לזכור ימים לבנים בטקסי האיסויים, את הפולחן הטהור של שוחרי דת ומוסר, הנוטשים עיר ומלוואה בחטאים שחורים משחור? ואיך לא תזכור את שיירת הגולים, נשים וטף, עוללים דוויים וסחופים, שלולים בשלשלאות אויבים ורחל האם נושאת קולות נהי ומלנה את השבוים במרי-בכי?
האם לא קרה לך לשבת במרומי צופים, קרוע בגדים, שבע אבל ומרוזים, לבכות גנזי אומה וערכים שנשרפו והושמדו בידי עמלקים, נכלי אדומים, מואבים ועמונים, אשורים, בבליים, יונים ופרסים וכל פיתי הישמעאלים? ולמראה הסהרונים והצלבים המזדקרים בעמק הבכא של היהודים - איך לא תתנגן בך קינת איכה וקינת הקינות של מלחמות האחים?
איכה אבדה העוצמה, איכה הילכו שועלים בבית העולמים?... ואיך תשכח את שורות היושבים למרגלות תלמידי חכמים, הנושאים ונותנים בבירורים, בקביעת הלכות, ופסיקות סנהדרין איך תשכח את שרפי הקודש המעופפים מעל לראשי הלומדים, ואת עטרת הזקנים, יסודות העולם ואת העוסקים בישובו של עולם, ואת הפורצים מסגרות תורה לעם-עולם - מתוונים, מתבוללים, מטומעים בהנאות שוא ומופקרים לתאוות שעה?...
האם לא קרה לך להפליג מארץ זו לתפוצות גולה, לשמוע המית בתי מדרש, שיח גאונים ודרשות שליחים, לראות בבלע קדושי עם במדורות קנאי דת הישע וחרב האיסלם האם לא נדדה ריחך בגלויות בני עמך במדברות ויערות עד?
האם לא עלית על המוקד בכבשנים?
האם לא חקוקה בבשרך מספר השמד של ששת המיליונים?

רק השמר לך ושמור נפשך מאוד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך, אשר ראו ואשר לא הזכרו בשיטוטי ריחך, את כל אשר אירע לך ולחבריך במלחמות ישראל, בתקומת המדינה שבדרך ופרשיות יובל שנותיה, זכור את אשר עשו לך ואת אשר עשית לעצמך - זכור את התלהבותך, רוממות ריחך, בטחונך ואמונתך - - - ואיך שפלה ריחך בביעותי המציאות המרה...

פגרי הזמן (ב/28) 1/5
 תלויים לי מאחורי
 נקופה של שרצים,
 כשושלת של נבלות,
 כ-D.N.A של הניות ריקות...

מה שהיה - היה
 אז מה?
 העבר-משול לחיה
 ששוב אינה חיה,
 ופגר הוא ענין לקבורה...

פגרי הזמן הם אירועים
 שערערו רצף חיים,
 שניתקו חוליות בשדרת הקים
 ומה שקים -
 גם הוא מועמד לפגר זמן,
 היה-ואינו הונה,
 אינו הונה ולא יהיה,
 ולזכור - לא אובה,
 כי לא אהיה
 קברן נשכחות
 כי טוב רק לחיות
 חיי הונה...

1/6 לפעמים אני מרגיש שאני חלוץ, (ב/13) הולך בראש, לפני כל המחנה -
 במינהל מוסד, בקידום מפעל,
 בהכוננת משרד,
 בפיתוח בית-כנסת,
 בטיפוח ענייני ועד,
 בפיתרון בעיות משפחה ובית,
 מיטיב לראות את הנעלם מאחרים,
 שפוי יותר בקבלת החלטות וניווט דרך,
 יוזם, ממציא פטנטים, יוצר חידושים,
 מלהיב, מעורר, מדגים, מבטיח ומקיים
 כנדרש מכל מנהיג אמיתי...
 ולפעמים אני מרגיש שאני מאסף,
 נגרר בסוף המחנה אל אשר יוליכוני,
 לקיום סתם, ללא חזון נפעם,
 מאסף דברי אחרים ולא יוצר מקורי,
 מצוינת למשמעת כפויקה
 נטול תחושת מרי ומרידה,
 מעורטל מזיקת תיקון הונה...
 ולפעמים אני מוטל לעמדת ביניים,
 מעדיף סיוג מקוטב וקיצון,
 מוקיר פשרה, ויתור מרצון,
 למנוע קרע בין שכל וחושים,
 אך לא תמיד שביל הביניים
 מרופד זהב הסכמים,
 לא תמיד זה אידיאל החכמים
 להולך תמים בין עמיתים...
 מה אפוא נמצא? שמן החלוץ למאסף,
 מהראש לסוף - מן הנמנע לדלג על האמצע...

בִּילְדוּתִי צִיפִיתִי תְּמִיד לְאוֹתוֹ רְגַע בְּחֻצוֹת (ב/89) 1/7

כְּשֶׁהִשְׁמִים נִפְתַּחִים לְקִלוֹט
 מִשְׁאַלוֹת לֵב וְכָל שְׂיֵלֵד חִפֵּץ לְרֻצוֹת...
 כְּמוֹבֵן שֶׁלֹּא זְכִיתִי לְגִילוֹי הָאוֹצְרוֹת
 וְלִמְטֵר שְׂכִיּוֹת הַחֲמֻדָּה שֶׁבַּהֲתַגְלוֹת,
 אוֹ שֶׁנִּרְדַּמְתִּי אוֹ שֶׁהֶעֱנַנִּים נֶעְרְמוּ
 לְחֶסֶם וְלִכְסוֹת אֶת הַשֶּׁפַע מִמְרוֹם...
 מוֹפֶה אֲכַזְבוֹת לְקַחְנִי אֲבִי לְפִיוֹס וְלְרֻצוֹת
 אֶל ר' הַלֵּל הַמְּקוֹבֵל בְּאַחַת הַחֻצוֹת...
 נוֹרָא הוֹד הוּא נֶעֱצָץ בִּי עֵינַיִם רוֹחֲצוֹת
 בְּחוֹכְמַת הַרְזִים וּבְגִילוֹי טְמִירִין
 וּבִתְרַדְמַת פְּלֹאוֹת נִשְׁאַנִּי בְּאֲדָרְתוֹ
 לְבִיקוֹר בְּהִיכְלוֹת הָעֲלִיוֹנִים...
 שׁוֹטְטֵנוּ מִרְקִיעַ לְרְקִיעַ וְרֵאִיתִי
 בֵּין הַמְּסֻתוֹפִפִים מִסְבִּיב לְשׁוֹלְחָנוֹת
 הַזוֹהָר וְהַהוֹד אֶת הַסֶּבֶא וְהַדוֹד,
 וּבִיָּצִיעַ שְׁמַעְלִיהֶם אֶת הַסְּבִתוֹת וְהַדוֹדוֹת,
 וְכוֹלָם מוֹטִים לְהַקְשִׁיב לְתוֹרַת הָאוֹר הַגָּנוּז
 לְגִילוֹי שְׂכִינָה וְרֵאִיתִי מַחְזוֹת...
 לְפִתַּע הַבְּחִין בִּי יִשִּׁשׁ הַיְשִׁישִׁים
 וְרִמְזוּ לִי לִיקְרָב אֶל הַמְּסוֹבִיבִים,
 הַתְּפִלָּאִתִּי לְמִצּוֹא בִּינֵיהֶם
 גַּם פְּרֻצוֹפִים שָׁשׂם, לְמִטָּה,
 הִיוּ בְּעֵינַי מְסוֹפְקִים כְּרֵאוּיִים
 לְחֻסוֹת בְּצֵל כְּנִפֵי הַשְּׂכִינָה בְּמְרוֹמִים,
 וְאִזּוֹ יִצְאָה כְּמִין בַּת קוֹל,
 וְקוֹל דְּמָמָה דְּדָקָה בְּקַע
 וְנִשְׁמַע מִכָּל עֶבֶר וּפִינָה :
 "גִּדְל בְּתוֹרָה וּבִירְאָה, מְקוֹמָךְ שְׁמוֹר לְךָ
 לְעוֹלָם הַבָּא, שְׂכַרְךָ לְחֻדוֹר לְכַבְּשׁוֹנֵי הַבְּרִיאָה -
 אִם לֹא תִשְׁפּוּט בְּנֵי אָדָם בְּשִׁגְיוֹן לִבָּב,
 וְאִם תִּדְרִיר תִּשׁוּקוֹת הַבָּל עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה..."

שערי הלב נעולים. (ב/47) 1/8

וכאשר הקולות מתדפקים,

לא תמיד אנו מבחינים -

האם זה קול אלוהים

או נקישות של אויבים?

קולות ראויים מותאמים

לפתיחת המנעולים,

למשל - נקישה ולחישה

של האשה:

פתח דודי, כי הגיעה שעה,

שעת רצון לחיבוקי נשמה...

ושער הלב נפתח כאומר:

ברוך אתה, הקול המבשר...

שבועת הצופה לבית ישראל (ב/49) 1/9

הנני מוכן ומזומן לכל שיח
בענייני אמונות ודעות, גישות ועמדות,
בשאלות אוניברסליות-קוסמיות,
חברתיות-לאומיות-דתיות
עם כל בר שיח בתנאים הבאים:

שלא תהא פונתו לקנטר,
 להטיל דופי באישים, במפלגות
 אלא לדון בנושאים כיופוחים
 "לשם שמים", לתכלית הארה ובחינה,
 של כל צד ותפיסה, מתוך כיבוד
 דעת הזולת והתיחסות חיובית.

הנני נכון למפגש חילופי דעות,
 לשיחות במחלוקת לשמה,
 לא מתוך התנצחות והשפלה,
 לא לצורך דיכוי וביזוי והחרמה,
 אלא מתוך הגישה
 "שאלו ואלו דברי אלוהים חיים".

הנני נכון להכיר בפרטנר לשית
 אישיות אוטונומית, בעלת רצון
 ובחירה חופשית להביע מתוך חירות ההכרה
 דעה והשקפה שאינם פורצים מלכתחילה
 גדר של מוסכמה, כגון הערמה, ניסיון להשתלטות,
 תכסיסי טקטיקה להטעיה או למטרת המרדה או כפייה,

הנני נכון להמשיך לקיים יחסי קרבה
 על אף אי הסכמה, ולמנוע קרע, נידוי וענישה
 הנני נכון לעודד בתודעה ברורה
 את העומד מעבר למחיצה
 להבעת דעתו במלוא חירותו
 כדי לסייע לעצמי להבהיר את עמדותי,
 לחדד את התבוננותי, ללטש את התנגדותי
 או לשנות פרטים או כללים בהשקפתי.

הנני נכון להיות סבלן
 לגבי כל תכונה ומידה,
 ובלבד שתהא מרוסנת בטבעה
 ולא מטילה אימה ושליתה,
 ואהיה סובלן לגבי אמונה ודעה
 גם כשאינה תואמת
 דעת יחיד או קהילה
 שאינם מבני מינה או גזעה.

רדפתי אחר מלוא תאודתי,
 תאודת-אשה-כבוד-עמדה,
 רדפתי אחר אשליות,
 אחר מכזב ההנאות,
 אחרי ביוגרפיות מפתות –
 ונקלעתי למבוך של סתירות...

על כורחי (96/ו) 1/10
 אני מפסיק להיות "רודף",
 אני מפסיק לרדוף
 אחרי כל שרדפתי –
 כי עיפתי...

הצרות תוכפות והיאוש מצמיח
את האיש הגואל...
זה מה שקרה בעבר,
זה מה שקורה בהווה
למי שכבר נקבר
ומצפים ממנו שיקום
כמשיח למפרע, משכבר...
המשיח לא יבוא רכוב על ענני אל,
ולא ינשא על כתפי דוחקי קץ,
הוא לא מלעיל
הוא לא מלרע,
בוא לא יוכרע
במצוקות עכשיו או נצחונות שוא,
הוא לא יבקע כאילת השחר
ולא יזרח מתקוות נטולות שחר,
הוא יבוא, הוא יבוא,
כשכל אחד ישתדל
לבוא במקומו...

ומדין רודף -
עיפה נפשי להורגים,
להורגי הזמן,
לכל סוגי המקסם,
ונפלתי ברשתם -
כי ההורגים
צדים לאיטם -
אוטמים עורקים,
מכוצים שרירים,
מכהים עיניים
וקהות חושים,
ושוב איני קל רגליים
ולא נחוש להישגי ריבתיים
אלא אסור בנחושתיים...

על כורחי
נהפך מרוצי
מרודף לנרדף
ע"י מחושי,
ובמקלט ביתי-גופי
מצוקת קור וחום,
דלדול מקורות
אור ודמיון

ומה נותר לי
לרדוף בכליון
אם לא ליום אחרון?...
אם נחכה למשיח עד שיבוא -
יתכן, שלא יהיה לו אל מי לבוא,

ובינתיים -
כל זמן שהוא מתמהמה,
כל אחד מאתנו! אסוף (ג/97) 1/11
אסוף -
לפני או בבווא העת -
לאוסוף הגרוטאות...

מִי שֶׁחֲטָט בִּי,
אוֹלֵי יִמְצָא בְעֵרְמָתִי
מִשֶּׁהוּ טוֹב -
לֹא שָׁלֵם,
אֲבָל לְפָחוֹת חֶלְקִי...

למה אני צריך להתבייש בשבילם?
1/12 (41/ג)

קִשְׁאֵי רוּאָה אֶת הַדְּמוּת הַשְּׁחוּרָה, בְּעֵלֶת הַמְּגִבְעַת וְהַתִּיתוּרָה הַרְחֵבָה,
אֶת הַמְּעִיל הַשְּׁחוּר הַמִּתְפַּצֵּל סְמוּךְ לְאַרְכוּבוֹתֵיהֶם

והזקן הדליל, המעובה, המדובלל או קלוש ומצומח,
העוטר את הלחיים, אני חושש, אני מתבייש, שמא תישלף היד לעומתי
ובמלמול של "צדקה", או פיזום ל"צורכי שבת",
או בטצדקה לרפואה, תתבע את התרומה – מי בנגישה, מי בחזקה,
מי ברתיעה של הרפיה, בהיטפלות גרירה,
ומי בהשפלת מבט ותנועת יד של אכזבה...
ואני רואה אותם -
עבדקנים, אברכים, שלא שימשו כל צורךם,
סתם נערים, להוציא את מקבצי הנדבות, בלויי הסחבות,
"המזרחים", המוכרים משכבר הימים, והם מגיחים מ"שערי חסד"
למתפללי "ישורון", או חוזרים על בתי הכנסת במרחבי-העיר,
ממאה שערים ועד לקטמונים,
פושטי ידיים מקבצי פרוטותיים,
ואני מתבייש בשבילם - - - כי מהם,
שמסוגלים לפשוט נבלה בשוק, או לעבוד פשוט
ולא להצטרך לבריות,
מהם נצלנים-טפילים המתאנים כנוכלים,
המעוררים רחמים בשם שמים,
גברים, במלוא אונם, במיטב כושרם להתפרנס מיגיע כפיים,
הם לומדים על תנאים ואמוראים, על גדולי ישראל בכל הדורות,
על חלוצים מישבי הארץ ומפריחי שממות, שבחלו בכספי "חלוקה",
ועם זה מעדיפים "שב ואל תעשה", שב בישיבה וה"כולל" ידאג,
ואל תטמון ירך מצלחת חתונה ושמחת מצוה,
כי עם ישראל יחון ויתן,
רחמנים בני רחמנים, שלומי אמוני שד"רים ואמנים
שתורת "וקבצנו והצילנו" היא אומונתם...

1/13 (ב/144)

א ש ר י

מה שיואר במדינתו בדין התקשורת,

הדפוסִי והַאֶלֶקטְרוֹנִי, לֹא יִקוּלָּל וְיִקוּנָטֵר גַּם עַל יְדֵי,
הָמָּה בְּתַאֲוֹת הַשְּׂמֵצָה, בְּחִיטּוּט הַמּוֹגְלָה,
בְּהוֹקְעַת מוֹמֵי הַשְּׁלֵטוֹן וְהַחֲבָרָה,
וְאֲנִי אֶמְשׁוֹף אֶת יְדֵי מְקַלַּחַת הַמְּאָרָה-הַמְּעִילָה...
אֲנִי אֶמְשִׁיף לְהִיּוֹת מְכוּוֹן, כְּבָרִירַת מְחֻדָּל,
לְהִלָּל וְתוֹדָה עַל בְּרִכְתּוֹת קִיּוּמִי.

בְּרוּךְ שֶׁהִגִּיעָנִי לְגְבוּרוֹת,
שֶׁהֶעֱפַלְתִּי לְרֵמַת הַגִּיל הַמְּתַקְרָבֶת לַפְּסוּגוֹת,
עִם שְׁנַחֲלַצְתִּי מִפְּגְעֵי מְאֻרְעוֹת וּמְלַחְמוֹת,
וְיִצְאֵתִי שָׁלֵם גַּם מִסְּכָנוֹת וּמַחְלוֹת,
וְעַל הַפּוֹל אוֹדָה לְזִכְיֹת חַיִּי,
לְנֹת בֵּיתִי, הַמְּעַנְקֶת לִי אֶת טַעַם חַיִּי,
רַחֵל הָאֵם, וְיוֹצֵאֵי חֲלָצִיָּה, הֵם לְגַבִּי תְּבַלִּין הַחַיִּים,
אֲבָנֵי הַחֹן, אֲבָנִים יְקָרוֹת הַמְּנַצְנוֹצוֹת בְּדַרְכֵי
לְהַשְׁרוֹת טוֹב לֵב. וְיִתְוָרִים וּפְשָׁרוֹת וְאַהֲבַת הַבְּרִיּוֹת.

אֲשֶׁרִי, שֶׁעוֹדֵנִי מְסוּגָל לְרֹדֶת וְלַעֲלוֹת בְּמִדְרָגוֹת בְּרִגְלִי,
לַעֲמוֹס סֹלֵי קִנְיֹת עַל כְּתָפֵי, לְשֵׁרֵת עֲדַת מְתַפְלָלִים כִּשְׂמֵשׁ וְגַבְאֵי,
נֹת-בֵּיתִי הִיא הַמְּנִנֶטֶת אֶת תִּיקוֹן שְׂגִיאוֹתִי,
מְגִיָּה אֶת כְּתָבִי, מְרַגֵּיעָה אֶת יִצְרִי, וְאֲשֶׁרִי,
שֶׁאַחֲרֵי יוֹבֵל נְשׂוּאִים הִנְנִי מוֹסִיף וְהוֹלֵךְ כְּמֵאוֹשֵׁר בְּאַשְׁת-נְעוּרֵי.
תוֹמָה, מְסִיעַ, מְטַפֵּל, מְאַרְגֵּן, מְסֻדָּר, מְלֻוָּה, מְנַקֵּה, מְדִיחַ וְשׁוֹטֵף כָּל כְּלֵי

בבוקר אפקח את עיני להמית זוג יונים באשנבי, וצפצוף ציפורים וקריאות עורכים יעירו שחר חדש בחיי, אתעלם מצוחת שיכורים וצריחת רמקולי הפאבים מסביבי, מצפירות ורעשים של מכוניות, עירוניות או של סתם אזורחים, וביחוד של שוטרים, ואקדם יום חדש בחיים כשהכול צרוף ומותקן לקבל את פני - - - הרחובות שטופים ונקיים, מצרכי האוכל כבר מסופקים, העיתונים בתיבות תחובים, המים בברזים זורמים, החשמל מפעיל חום או מאוררים, המשכורת מספקת לצורכי קיום ומענקים לנכדים, הרופאים נענים לכל מיחוש ובדיקה ואשפוז בבית חולים, טלפונים פועלים, פקסים מתרוצצים, ענייני ועד הבית מתנהלים ומסתדרים, תוכניות מעניינות בערוצים, פינות הדרך ולימוד למאזינים, ביקורי משפחה וחברים, טיולים ונופש בחול ובמועדים, עזרה לדודות קשיות ונצרכי עצות... תיקוני בגדים, גיהווצים ובישולים לצאצאים בימי שישי, ולשבתות וחגים...

שמש תקנה ומרפא זורחת במאור פנים גם כשהיא מסותרת בעננים, וכאשר שמי הארץ קודרים בריב אחים, בשחיקת ערכים, הרי אפשר להסתגר כמפלט עראי בחדר המכיל את אוצרות חיי, שפע ספרים שניבטים אלי בשחוק נצחי של אמוני-שלומי, במיטב יצירות המוסיקה, הספרות וההגות, ואני מסוגל לשוטט במרחבי עולם ולצפות בכל המתרחש בעזרת מכשירי, וכשאני מסלק מעל פני את מדורי הרכיל והניאוף, טורי השטנה והגידוף, שיחות עוינות של מרשיעי ברית, וכפיות תודה של שכני, הריני נשבע לעצמי, שלא להיגרר לעדת מרעי, לא להיסחף בזרם משטיני, לא לסגל ביטויי שטנה וגנאי, לשחות בבלות כוחותי ובצמצום אוני מעבר לגדות השופכין הקולחים עד בלי די. לא אקנא ולא אטיל דופי בזולתי, עיני הטובה "עין-יעקב" לא תתור אחרי זנות הבריות, ומן הענין, עין המקורות המרוים, הנאמנים, אשאב את המים הטובים, המים החיים, המטהרים גוף ונפש מפל הזרמים העכורים...

אִינָם נוֹפְלִים
 כָּכָה סֹתָם
 לְחִיקָם
 שֶׁל יוֹרְשִׁים...
 אֶפְשֶׁר לְהִתְאוֹת,
 לְרִדּוֹף אַחַר מִידוֹת,
 לְסַגֵּל הַרְגָלִים,
 לְפָחוֹת לְחֻקוֹת
 אוֹ לְאַמֵּץ מִשְׁהוֹ
 מִחוֹכְמַת הַחַיִּים--
 לְהִידְמוֹת...
 אֶךְ יוֹתֵר מִכָּל הַיְרוּשׁוֹת
 אֲנִי בּוֹרֵר לְעֵצְמִי
 אֶת מִיתְתִּי כְּמִיתַת אָבִי,
 כְּמַעַט מִיתְת־נְשִׁיקָה...
 בְּמוֹ עֵינַי צְפִיתִי בַּנְּסִיקָה,
 בְּעֵלִית הַנְּשִׁמָּה, בַּפְּרִידָתָה
 מִן הַגּוֹף הַצָּח, הַתֵּם,
 הַנְּקִי מֵרַבֵּב, חֶלֶק וּמִיוֹשֶׁר,
 לְלֹא קְמִטִי מְכֹאֹב וְחוֹלִי,
 כְּצֶלֶם דְּמוֹת הָאָדָם הַמְּאוֹשֶׁר...
 עֲמַדְנוּ לְיַד הַמִּיטָה---
 וְהוּא עֵצָם אֶת עֵינָיו,
 פָּשַׁט אֶת יָדָיו,
 שָׁכַב דּוֹמָם וְלֹא הִתְאַנַּח,
 עַד שֶׁהַמוֹנִיטוֹר
 סִּיֵּים אֶת הַקּוֹ-
 וּפְסֹק: נְקוּדָה.

לְכֹךְ אֶתְאוּהָ,
 לְכֹךְ אֶקּוֹ
 כִּי תִהְיֶה מִיטְתִּי-מִיתְתִּי
 כְּמִיתַת אָבִי-
 שְׁלֵמָה, כְּאוֹתוֹ הַקּוֹ...

1/16 אֲנַחְנוּ קְהִילוֹת קְהִילוֹת שֶׁל קוֹלוֹת, (ג/36)
 שׁוֹמְעִים וּמְשַׁמְעִים קוֹלוֹת עֲלֵינוּ
 שֶׁל אֱלֹהִים, שֶׁל מַלְאָכִים, שֶׁל נְבִיאִים,
 וְקוֹלוֹת הַמִּתְדַּפְּקִים עַל הַלְּבָבוֹת מִבְּפִנֵּים.
 וְהַקּוֹלוֹת מִקּוֹלוֹת שׁוֹנִים –
 מִתְּפוֹצְצִים לְבִנֵי קוֹלוֹת,
 בְּכֹל הַסּוּלְמוֹת וְהַעוֹצְמוֹת,
 וְהַהֲדִים חוֹזְרִים וְנִשְׁמָעִים
 בְּפִיּוֹטִים וְשִׁירִים, בְּתַפִּילוֹת וְקִינוֹת.
 עַד שֶׁבָּאִים רְגַעֵי אֶמֶת, וְאֵנוּ עִם הַבָּנִים
 לְפֶתַע מְרַגְּשִׁים, שֶׁלְּפַעֲמִים אֵנוּ מְזִיפִים,
 וְהַקּוֹלוֹת שֶׁאֵנוּ שׁוֹמְעִים וּמְשַׁמְעִים
 אֵינָם הַקּוֹלוֹת הַמְּקוֹרְיִים...
 כִּי הַזְּמַנִּים מִשְׁתַּנֵּים וְעַמָּם גַּם אֵנוּ לוֹקִים
 וּמִשְׁנִים אֶת זְרַמַּת הַטּוֹנִים,
 וְאֶת מִשְׁמַעוֹת הַתְּכָנִים הָרֵאשׁוֹנִים.

אֶת הַקּוֹל הָאֶחָד, הַקּוֹל הָרֵאשׁוֹן,
 הַקּוֹל שֶׁהִתְהַלֵּךְ בְּגוֹן,
 שָׁמַע בְּעֵצָם אֶדָם הָרֵאשׁוֹן,
 וּמֵאֵז שֶׁגוֹרְשָׁנוּ מִמֶּנּוּ הוּא הַחֵל לְהִתְפַּצֵּל
 לְקוֹל הָאִשָּׁה, הַנֶּחֱשׁ, לְקוֹלוֹת שֶׁל פִּילּוֹג וּמִבּוֹל.
 וְלָמֶן הַקּוֹל שֶׁצִּוָּה לְנִבְחָר לְלַכֵּת אֶל הַנִּבְחָר
 וְעַד לְמַעַמַּד הָעַם הַנִּבְחָר - -
 רְאִינוּ וְשִׁמְעֵנוּ אֶת הַקּוֹלוֹת
 וְהַרְעַמִּים וְהַבְּרָקִים שֶׁיֵּצְאוּ מִן הָאֶחָד,
 וְכֵן הַבְּנוּ, שֶׁאֵין רַק קוֹל אֶחָד
 אֲלָא מְגוֹן שֶׁל קוֹלוֹת,
 וְהַקּוֹל - קוֹלוֹ שֶׁל יַעֲקֹב -
 אֵינוּ אֲלָא מוֹרְשָׁה שֶׁל קוֹלוֹת קְהִילוֹת
 הַשׁוֹמְעוֹת קוֹלוֹת מִקּוֹלוֹת שׁוֹנִים .
 קוֹלוֹת שֶׁל נַעֲנִים וְשׁוֹרְפִים,
 שֶׁל זֹעַקִים וּמִתְאַוֵּנִים,
 קוֹלוֹת שֶׁבֵר וְשׁוֹאָה,
 קוֹלוֹת שֶׁכּוֹל וְסָבֵל וְהָרַג מְכַל הַדּוֹרוֹת.
 וְאֶת הַקּוֹלוֹת הָאֵלֶּה
 קוֹלוֹת הַנִּבְכִּים וְהַמְעַמְקִים,
 וְהַקּוֹלוֹת הַצִּפִּים, הַנוֹכְחִים
 כְּבָר לֹא נִשְׁמָעִים בְּחִדּוֹת שְׁמִיעָה
 אֲלָא בְּאוֹזְנֵי עִם כְּבֵד שְׁמִיעָה...
 פֶּה וְשֵׁם קֶצֶת מְסַלְפִים,
 אוֹ שְׁמִשְׁתִּיקִים, אוֹ שְׁמִתְעַלְמִים,
 כִּי הִתְפַּצְּלוּ הַקּוֹלוֹת לְעַם-קְהִילוֹת...
 וְהַקּוֹל הָאֶחָד וּמֵאֶחָד
 שׁוֹב אֵינוּ נִשְׁמָע בְּרִמָּה -
 לֹא קוֹל שֶׁשׁוֹן וְלֹא קוֹל שְׁמִחָה
 לֹא קוֹל הַדָּר, כּוֹחַ וְתִירוּעָה...

- ה ג נ ו ם פּוֹעֵנָח עֲתָה בְּמִידָה רַבָּה,
אָבֵל אֶת עֵיקְרוֹ יִדְעֵנוּ מְרֵאשִׁית הַבְּרִיאָה,
כִּי הֵגוֹן הַמְכָרִיעַ בְּהוֹיָה
הוּא הַסֵּתִירָה :

תוהו ובוהו – אָרֶץ וְשָׁמַיִם,
אִישׁ וְאִשָּׁה, אֵשׁ וּמַיִם,
עָרֵב וְבוֹקֵר, יוֹם וְלַיִל,
הַבֵּל וְקִיּוֹן...

מָה אָנוּ, וּמָה חַיֵּינוּ?
בְּמָה נְחֻשְׁבִים אֲנַחְנוּ?
בְּרוּאִים בְּצֶלֶם אֱלֹהִים?
מְבוֹרָאִים מְרִיבוֹנוֹת מַלְכוּת אֱלֹהִים?

ה ו א, הַשׁוֹתֵף בִּיצִירְתָנוּ לַהוֹרִים,
חִיסָר מֵאֲתָנוּ, בְּנֵי אֲנוּשׁ עֲלוּבִים,
רַק מְעַט מִמֶּנּוּ,
כְּיוֹצְרִים וּמְחַדְּשִׁים,
וּלְפִיכֶן אָנוּ מִתְרוֹצְצִים
בֵּין הַקְּטָבִים אָרֶץ וְשָׁמַיִם
עֲמֵלִים, מִמְּצִיאִים, מִתְנַמְרִים
לְהַנְדֵּס אֲנָשִׁים וְחַדְלֵי אִישִׁים...

לִּיקְחָנוּ מִן הָעֶפֶר,
אָבֵל נִתְנַשֵּׂא אֶל עַל
כְּיִצוֹר הַנְּבַחַר,
כְּנוֹעִים כְּעֶפֶר וְאֶפֶר, כְּדָלִים וְרָשִׁים,
וְתוֹחֲבִים אֶת הַרְאִשִׁים בְּשִׁחְקִים,
עֲצָלִים וְנֹאֲצָלִים, עֲרִיצִים וְנַעֲרָצִים,
עֲנוּיִם וּמִתְרַבְּרָבִים, גְּלוּיִים וְסִתּוּרִים,
מִיִּטְלָטְלִים מְאֻפָּסִים מְנוֹפְחִים
לְגַדְלוֹת הַמּוֹחִין,
מְזַרְעֵ קְדוּשִׁים לְטוֹמְאֵת פּוֹלְחָנִים,
מִדְלוֹת מְבִינִים לְפִלְאֵי הַיִּשְׁגִּים,
מִמְאָסֵר מְסוּרוֹת לְפְרִיצַת כָּל הַגְּבוּלוֹת,

כִּי הַסֵּתִירָה הִיא הֵגוֹן הָרֵאשׁוֹן
שֶׁהוֹשֵׁתֵל בְּנוֹ
בְּגוֹן עֵדוֹן מְקַדֵּם,
הִיא הַנְּעוּצָה בְּנוֹ בְּחֶסֶד עֲלִיוֹן
בְּנוֹ - הַיּוֹשְׁבִים כְּאִן בְּסֵתֵר עֲלִיוֹן..

מִי וְרַת הֶלֶב
 וּמִסְנֵנֶת הַמִּוּחַ
 נֹוֹצֵקוֹת אֹוֹתֵי
 הַשִּׁירִי הַשִּׁירִי
 וְהַמִּוּצֵוֹת
 לְמֵלֵם,
 לְשֹׁרֹוֹת,
 לְמִקְצָבֵים
 וְלִתְבִנֵּי
 וְכִשְׁאֲנֵי צֹוֹפָה
 בְּמִוּצָר הַמִּוּחַ
 בְּאוֹתֵי שֶׁפָּרַחוּ
 וְשֶׁקָּעוּ קְפוֹאוֹת
 בְּלוּבֵוֹ הַגְּלוּנוֹת - -
 כְּמִוּבֵוֹ שֶׁאֵינֶנּוּ מְרֹוֹצֵה,
 וְתִמְיֵד נִרְאָה לֵי
 שֶׁלֹּא לְזֶה הַתְּפִלָּתִי...

נְשִׁיר אֶת שִׁירַת הַחַיִּים
כְּשֶׁאֲנוּ מְתַמְנְגִים וּמְתַעַדְנִים

בְּתִשׁוּקַת נְאֻהֵיבִים -
גּוֹחֲנִים,

מְתַרְפָּקִים,
 דְּבָקִים,
 נִמְזָגִים,
 לְמוֹץ
 אֶת
 עֲדַנַּת הָעֲדָנִים
 הַרוֹהֵטת
 בְּשִׁיקְתוֹת הָאִיבָרִים

וּבְרִגְשַׁת דְּמִים סוֹעֲרִים
 שְׁפָתַי הַנוֹשְׁקוֹת
 מְמַלְלוֹת,
 מְתַמוּגְגוֹת
 וְשָׂרוֹת:
 הַשְּׁקִינִי, אֶהוֹבֶת-חַיִּי,
 הַגְּמִיאִנִי חֲמִדַּת כִּי־סוֹפִי,
 כִּי צָמְאֵתִי לְרוֹוֹת
 עַת דּוֹדִים...

וְכִי אֲשׁוּט בְּפֶלֶג גּוֹפֶד,
 פֶּלֶג אֱלוֹהִים,
 אֲחוֹשׁ כְּטוֹבֵל
 בְּמִקְוֵה טַעַם הַחַיִּים...

1/20 בקומה הרביעית, (ו/133)
 פעם הייתה כאן מעלית,
 עכשיו שאיננה –
 על כורחי, בגילי,
 אאיט את מהלכי,
 ובמפלסי הקומות,
 ובין הקומות –
 אוי לעיניים שכך רואות:
 עירי זבל לפתחי הדירות,
 מביעת אצבעות על הקירות,

בִּינֹת לְכַתּוּבֹת מְנוּאָצוֹת,
 הַמְדוּבָקוֹת בְּשׁוּלֵי קְלִיפֹת
 סִיד וְצָבַע מְתַנְדְּנֹדוֹת,
 קוֹרֵי עַכְבֵּישׁ בְּחִלּוֹנוֹת הָאֲטוּמִים
 מְרוֹפְדִים בְּאֶבֶק דּוֹרוֹת,
 אֲבֵל מְחָרִיד מְכּוֹל –
 הַקּוֹלוֹת הַנִּשְׁמָעִים מִבַּעַד לְדִלְתוֹת,
 חִלּוּפֵי דְבָרִים עַד קֶטְטוֹת וְקִלְלוֹת,
 בְּכִיּוֹת יְלָדִים מוֹכִים הַמְשַׁתְּלָבִים
 בְּהִמְהוּמֵי תוֹפִים וְנִקְיִשׁוֹת מְקַצְבִים
 מְעַצְבָּנִים שֶׁל שְׁלֹאגְרִים נוֹכְרִיִּים...
 וְאֲנִי בּוֹחַל בְּדִירַת הַמְּגוּרִים וְשׂוֹאֵל:
 זֶה שְׁבִתִּי הַבֵּית?
 זֶה הַבֵּית שְׂאֵוִיתִי לְשִׁכּוֹן בּוֹ?
 כִּךְ שִׁוִּיתִי אֶת עֲתִידוֹ לְפָנַי יוֹבֵל שָׁנִים?
 וְעַם אֱלֹהֵי הַדְּרִימִים, הַשׁוֹתְפִים,
 הַיּוֹרְדִים וְעוֹלִים,
 נִשְׁמַר עֲרֻכֵי צֶאֱן בְּרִזְלָה?
 זֶה הַבֵּית הַמְּשׁוֹתֵף
 לְאִיכּוֹת הַחַיִּים?
 וְאֲנִי קוֹרֵא מְקוּצָר נְשִׁימָה לְעֵלוֹת,
 "הוֹי שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל,
 "שְׁמוֹר שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּלִי שִׁרְיָי יִשְׂרָאֵל...

מְכוּנִית הַזָּמָן (ב/109) 1/21
 מִתְחִילָה כָּבֵד לְהֵאֵט
 מִמְהִירוֹת שֶׁל 120 ל- 80 קמ"ש -
 מְכוּרַח הַפֶּעַר שֶׁבִּין הַטּוֹחַ הַמוּבְטָח
 לְחַיִּים מוּגְבָּלִים שֶׁל מִמָּשׁ...

הַנוֹפִים הַמְתַּגְּלִים קֶצֶתָם
 אֶפִּילִים, צְהוּבִים, צְחִיחִים,
 וְהֶרְבֵּה מַצְבוֹת יְצוּקוֹת
 בְּצִידֵי הַדְּרָכִים
 כְּמִין שִׁינָיִים לְבָנוֹת, תוֹתָבוֹת,
 שֶׁמְשַׁלַּח בָּנוּ בְּלַעְגוֹ טָרֶף הַזָּמָן

נוֹסְעִים וְנוֹסְעִים - -
 יֵשׁ בְּרִיָּה!
 אִין פֶּרֶשֶׁת דְּרָכִים,
 אִין סִיבּוּב פֶּרְסָה,
 אִין חֲזָרָה מִן הַמִּסְעָה...
 נוֹסְעִים וְנוֹסְעִים
 וְעַל כָּל רֶגַע מוֹדִים וּמְבָרְכִים
 כְּעַל נֶצַח נְצָחִים...
 וּבִתְפִילַת הַדְּרָךְ
 נְחִזּוֹר בַּפֶּעַם הָאֶלֶף - - -
 שֶׁרַק לֹא תֵאֻנָּה תֵאֻנָּת דְּרָכִים..

מוֹדָה אֲנִי, (ב/107) 1/22

שְׁחֹזְרָה בִּי נִשְׁמָתִי,
שְׁלֹא נִשְׁאַרְתִּי עַל מִשְׁכְּבִי
בְּדוֹם לְבִי ...

מוֹדָה אֲנִי,
שְׁחֹזְרָה בִּי נִשְׁמָתִי,
לְעֶזְרִי, בְּמִלְחַמְתִּי עִם הַמְּנוּוָּלִים
הַמוֹשְׁכִים וּמְדִיחִים אוֹתִי מִדְרָכֵי –
לְהִיסַח דַּעַת,
לְעִבְרָה מֵעֲנִין לְעֲנִין,
לְדַרְךְ עֲצָלוּת,
לְוִיתוֹר עַל הַתְּמוּדָדוֹת ...

מוֹדָה אֲנִי,
כִּי קָשָׁה לִי
לְשָׁמוֹר עַל טְהָרַת רוּחִי,
עַל מִיטְבִּי וְאִיכוּתִי,
שְׁלֹא יוֹכְתֶם וְלֹא יוֹעֵם
אוֹצַר הַיָּדַע בְּהַבְלֵי הַרְגַע

מוֹדָה אֲנִי,
כִּי מְנוּוָּלֵי הַחֲבָלָה מְסִיתִים לְחַיֵּי שְׁעָה,
מְסִיטִים לְדַבֵּר עִבְרָה,
לְרִדְיָפָה אַחַר הַיִּשְׁגִּי אוֹן וּמָמוֹן,
לְהַעֲדָפָה שֶׁל חַיֵּי בְּטָלָה

מוֹדָה אֲנִי,
שְׁאַנִּי מִטָּרָה
לְפִגְיָעוֹת וִירוּסֵי הַמַּחְלָה שֶׁל
אֲדִישוֹת, הַתְּרַשְׁלוּת, נִסְגָּנוּת, שְׁחֻצָנוּת,
וּמִי יוֹדַע, אִם יַעֲמוֹד לִי כוֹחִי
בְּמַהֲלָכֵי אָנָּה וְאָנָּה - שְׁלֹא לְהִיכָנַע ...

1/23 נְשִׂי עֵמְנוּ, בְּאֶרְצֵנוּ, חֲשׂוֹת גַּם הֵן, (ג/45)

כְּנִשֵׁי עֵמְנוּ בְּגִלְוֵיֹת הַיָּמִים הָהֵם

בְּסִכְנֵת לִידָתָן,

בְּחָרֵב הַמֵּת־הַפֹּכֶת כָּבֵר

עַל רֹאשֵׁי עוֹלְלֵיהֶן.

שָׁם – בְּשִׁנְאֵת הַזָּרִים,

כָּאֵן בְּרִיב הָאֲחִים,

שָׁם – בְּצוּרֵי נוֹכְלִים,

כָּאֵן – בְּצִרוֹת הַשְּׂכָנִים,

שָׁם – סִימֵל הַיְהוּדִי שְׂמֻצָּה,

מְטָרָה לְעוֹיְנוֹת וְרִדִּיפָה,

וְכֵאֵן – הַשְּׁלֵמָה לְתוֹכְנֵיֹת הַהַשְּׂמָדָה,

מַה פֶּשֶׁר הַצִּיּוּי לְפָרוֹת וְלָרְבוֹת?

לְרִדּוֹת בְּאֶרֶץ וּלְכוּבָשָׁה?

לְהַפְרוֹת וּלְהַרְבוֹת אֶת קְבָרֵינוּ בָּהּ?

הַזֹּאת הָאֶרֶץ הַיְעוּדָה

לְכַבּוֹשׁ פָּנֵינוּ בְּקִרְקָעָה בְּבוֹשָׁה?

לְרִדּוֹת בָּהּ אוּ לְרִדַּת מִמֶּנָּה?

לְהִיטְמֵן מִתַּחְתָּהּ בְּמִנָּה גְדוּשָׁה?

נְשִׂי עֵמְנוּ, בְּאֶרְצֵנוּ, כָּבֵר חֲשׂוֹת,

שֶׁהַמְקֻלָּט אֵינוֹ כֹּל כֶּךָ בְּטוֹחַ,

וְחֶשֶׁק הַפְּרִיּוֹן מְאוּד פְּגוּעַ,

כִּי בְּטִיחַ תִּפְּל עַל "חוֹסֵן וְצָבָא אֲדִיר"

אֵין מְבַצְרִים מוֹרֵל לְאוֹמֵי שְׁנֶפֶל בְּאֲדִיר

הענק לי, אל, רגעים טובים, אחדים לפחות,
 שלא יורים על חיילינו,
 שלא מפנים את יישובינו,
 שלא נוספות עוד שביתות,
 שלא משלים אותנו ברפורמות,
 שתאונות, מעילות, פשיעות והטרדות
 לא נזכרות ולא נפקדות בתקשורת ובעיתונות,
 והפער קטן והולך בין הטופ והשוליים,
 ולא מחלקים עוד את ירושלים,
 ומה אני בעצם מבקש?
 רגעים אחדים של נחת?
 שש"ס ומרץ יישבו כבר את המחלוקת,
 והאוצר יחזור וימלא להם את השוקת,
 ושתהיה לנו מדינה נאורה וליברלית,
 ולפיד הדמוקרטיה יאיר את ימי הביניים,
 ולא נצטיין בסחר נשים וניצול עובדים זרים,
 ונזכה להפריד בין דת ומדינה,
 בינינו ובין הפלשתינאים,
 ובנוסח טיבי ובישארה
 נעלה השערה
 אל בית המחוקקים של כל האזרחים,
 ובשורת הדמוקרטיה לשויון מלא
 נמיר דגל והמנון
 ונבחר נשיא ערבי, וראש ממשלה דרוזי,
 רמטכ"ל מ"בצלם" ושופט עליון מבריק ושפיט
 ולא הולך בתלם,
 סוף סוף הדמוגרפיה תנצח
 ונזכה לשיטתם הפורחת ולשחיטתם הבוטחת

כְּשֶׁחָלַמְתִּי בְּלַיְלָה הַהוּא (ב/25) 1/25
 כִּי כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מְקוּפְּלֶת לְמַרְאֹשׁוֹתַי,
 לֹא שִׁיעַרְתִּי אֶז,
 לְפָנַי שֶׁקִּיבְּלִתִּי אֶת רַחֵל,
 כִּי אֶכַּן הַחֵלוֹם יִתְגַּשֵּׁם,
 וּשְׁנַיִנוֹ אֲנִי וְרַחֵל
 נִזְכָּה לְאֵ"י -

לְאוֹרָה - יוֹסִי
 שְׁקוּפְלוּ בָנוּ,
 שִׁיָּצְאוּ מִכְּפֹל אֶהְבֵּתנוּ,
 כִּי יוֹעַד לָנוּ,
 וְכִי הִסְתּוֹפְפוּנוּ
 בְּ"אֶרֶץ צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם",

עָלֶיךָ הוֹרְגָנוּ, עָלֶיךָ שָׁמְרָנוּ וְהִגָּנוּ,
 עָלֶיךָ מָסַרְנוּ אֶת נַפְשֵׁנוּ,
 אָנוּ, בֵּיתנוּ וּבְנֵינוּ, וּמְאַרְבְּעֵתנוּ
 הִשְׁתַּלְּשְׁלוּ אַרְבַּעַת נְכַדֵינּוּ,
 וְהֵם פָּרְשׁוּ אֶת הַמְּקוֹפֵל בְּחִלּוּם הָאֶרֶץ הַהוּא
 בְּאֶמְיֵי הַיָּרִים, בְּדִילּוּגֵי עוֹפְרוֹת גְּבֻעוֹת,
 בְּגִי לְשִׁירוֹת, בְּתִקְוֹת טַל
 לְתַחֲיֵת הַהִבְטָחָה,
 כִּי זֹאת הָאֶרֶץ הִיעוּדָה,
 הִיחַיְדָה, שְׁנוֹתָרָה לָנוּ, וְלִשְׁנַיִם הַנוֹתָרִים
 חוּ - וְגו' -
 הַמְזוֹמְנִים בְּעֵתִיד לְשִׁירוֹת,
 וְאָנוּ תְּפִילָה, שִׁיִּזְכּוּ לְחִירוֹת מְכַל פּוֹרְעָנוֹת,
 לְמִיעוּט הַסְּכָלוֹת בְּהִנְהָגַת הַצָּבָא וְהַמְדִינָה
 וְלִמְתַקְפֹּת יְתָר שֶׁל אוֹשֶׁר וְחֻדוֹה... .

כְּשֶׁתְּבוֹא שְׁעֵתִי, (ב/102)

1/26

מְשַׁאֲלֵתִי -
 בְּסִיּוֹם שְׁלֵיחוֹתִי,
 שְׁלֵא יִסְפִּידוּנִי
 עַל מַה שֶּׁהִיִּיתִי,
 אֶלֶּא עַל מַה
 שְׁלֵא הִיִּיתִי... .
 וְאֵתָה מְלֹאכִי,
 מְלֹאךְ הַמּוֹת,
 הַמְּצַפָּה כְּבָר לְמוֹתִי,
 בְּמַעוֹפֵךְ אֵלַי אֵל תִּתְמַחֶמָה!

הַרִי מְדוֹרָג אֶתָּה לְאַחַר מִיכָאֵל,
 שְׁמַעוּפוּ בְּאַחַת,
 וְלְאַחַר גְּבֻרֵי אֵל, שְׁמַעוּפוּ בְּשִׁתַּיִם,
 וְלְאַחַר אֱלֹהֵי הַיָּם, שְׁמַעוּפוּ בְּאַרְבַּע,
 וְאֵילֵינוּ אֶתָּה - מְעוֹפֵף בְּשָׁמוֹנָה...
 רַק בְּשַׁעַת מַגְפָּה, כְּשֶׁאֶצְהָ לְךָ הַדְרֵד,

גַּם מְעוֹפֵף בְּאַחַת,
 וְלִכְּוֹן יִתְשַׁבּ בְּעֵינֵי הַיָּם סוֹפֵי
 כְּרֹגַע מַגְפָּתִי, וְכֶשֶׁאֶתְפַּגֵּר
 אֵל נָא תִפְגֵּר -
 וְטוֹל בְּאַחַת, מִבְּלֵי לְשֵׁהוֹת קִצָּת,
 אֶת נִשְׁמַתִּי...

נוֹלְדָנוּ בְּחִיק הַמּוֹת, בְּחִיק מְאוֹרְעוֹת וּפְרַעוֹת. (ג/49) 1/27
 קְלֹנְסֵי הָאֲמוֹת רָדוּ בָנוּ וְעָשְׂקוּ אֶת זְכוּתָנוּ
 עַל אֶרֶץ אָבוֹת.
 בְּכַבְשָׁנֵי הָאֵשׁ נִיסוּ לְכַבּוֹת אֶת נֵר יִשְׂרָאֵל,
 אָבֵל שׁוֹב הַצְּמַחֵנוּ כְּנַפְיִים מֵאֶפֶר הַמְשֻׁרְפוֹת.
 דָּמְנוּ הוֹקֵז וְנִשְׁפָּךְ כַּמִּים, וּמְבֹלֵי דָם עָלֵינוּ מִן הַמִּים,
 לְקַיִם: "בְּדַמְיֶיךָ חַיִּי"!
 נַעֲקְרָנוּ, נִדְדָנוּ, נִמְבַּחְנוּ, הוֹשַׁפְלָנוּ וְרוֹשְׁשָׁנוּ,
 אֶךְ מִשְׁהוּ נַחֲלָנוּ,
 מִשְׁהוּ נִמְטַע בְּעוֹרְקֵי חַיִּינוּ,
 כִּי מִרְקֵבוֹן גּוֹפּוֹת בְּקִבְרֵי אַחִים
 שָׁל אָבוֹת וְאִמָּהוֹת, סָבִים וְסָבוֹת, יְלָדִים וְיְלָדוֹת,
 נוֹצְרוּ בְּדַמְנוּ נוֹגְדָנִים -
 אֲנַטִּי-הִירוֹסִים לְכָל הִירוֹסִים
 שָׁל מְזִימוֹת הַצּוֹרְרִים לְהַשְׁמִידָנוּ כְּלִיל.
 וְכֵן נַחֲלָנוּ אֶת צוֹ הַתְּחִיָּה
 מִכּוֹחַ הַתְּקוּהָ וְהָאֲמוּנָה...

אָבֵל לְאַחֲרוֹנָה - -
 חוֹזֵר וּמְזַנֵּב בִּי עַמְלֵק-הַסֶּפֶק -
 הַיַּעֲמֵדוּ לְגִידוּלֵי אֶרְצֵנוּ,
 וּלְכֹל הַנִּקְבָּצִים וְנִסְפָּחִים אֵלֵינוּ

סְגוּלוֹת הַקִּיּוּם הַיִּיחוּדִי שֶׁל הַיְהוּדִי?
 אוּ שְׂמָא חוֹזֶרֶת הַהִיסְטוֹרְיָה,
 עַל אֲכַסְנִיָּה שְׁלָה -
 לְמַעַגְלֵי מְאֻבָּקִים בֵּין שַׁבָּתִים,
 לְמַלְחָמוֹת מְמַלְכוֹת יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל,
 לְפִלְגוֹת פְּרוּשִׁים, אִי־סִיִּים וְצָדוּקִים,
 קְנָאִים וּבְרִיוֹנִים, עַמֵּי אֶרְצוֹת וְת"חִים,
 חֲסִידִים וּמְתַנַּגְדִּים, דְּתִיִּים וְחִילוֹנִים,
 הֲאֵם שֶׁבָנוּ לִהְיוֹת צִיּוֹנִים?
 צִיּוֹנִי-תְּחִיָּה, הַמְצוּיָנִים בְּשִׁלֵּל
 סְגוּלוֹת עִם סְגוּלָה,
 שְׁסִיגֵל לְעַצְמוֹ שְׂנֵאת אַחִים?
 לְהַחִיּוֹת בָּנוּ תְּאוֹת מְהַרְסִים וּמְחַרְבִּיִּים?

IF 1/28 (113/1)

- אם אתה מסוגל להגיד לאשה בשובה מן המספרה שהתסרוקת לא כל כך...
- אם אתה מעז לא להחמיא לשמלה החדשה ולהגיד שהישנה היתה יותר יפה...
- אם אתה מוחה על קנייה מיותרת ואינך מוכן לבלוע את מחירה...
- אם אתה מבקש לא בקול תחינה להנמיך את רמקולי המוסיקה...
- אם אתה מחריש בגנותה אותך על שיטה פסולה בשטיפת כלים...
- אם אתה חורק שן בדומייה בלוותרך אותה לכל ביקור ברחבי

המשפחה...

- אם אתה נבלם מכל שיחת טלפון בגלל הקו התפוס שעה ארוכה...
 - אם אתה נאלץ להתאפק עד סכנת נפשות עד שהשירותים יתפנו...
 - אם אוכפים אותך לעבור הסבה מקצועית בכל ענפי משק הבית, ואתה מציע את אוכפך לרוכב עליך
 - אם אינך דוחה כל פנייה מנכד או בן משפחה לסיוע בלימודים או בהלוואה אתה מוערך כמי שמתדל למלא את חובתך
 - אם אתה... אם אתה...
- הרי אתה גבר כהלכה, וכל הכבוד לך בשלבי אילופך,
- זכור: כי אתה הוא הנרצע לרצון השוררת בביתה...

יעקב והסלם (134/ו) 1/29

כְּעֹאֲנִי מְטַפֵּס בְּסֵלָם,
 מְשֻׁלְבָה לְשֻׁלְבָה,
 אֲנִי בּוֹדֵק תְּחִלָּה
 אִם אֵינָה מְרוֹעֶעָה,
 שָׁמָּה אֲחֻלֵּיק,
 שָׁמָּה אֲשָׁמוּט אֶת הַסֵּדֵן לְעֵלְיָה,
 וְשִׁיטָה זוֹ, בְּנִי, עֲשֵׂה כְמוֹנִי,
 וְאַמְצָה לְלִבִּי לְפָנַי כָּל מַעֲשֵׂה -
 סֵלֵק קוֹדֵם אֶת הָרַע,
 אֶת הַמְכַעֲלָה,
 כִּי הָרַע וְהַטּוֹב מְשֻׁלְבִים
 לְפַעֲמִים - לְלֹא הַפְרָדָה,
 וּמִי שָׁרוּצָה לְהַשְׁתַּלֵּם,
 לְטַפֵּס בְּמַעֲלוֹת הַקְדָּמָה,

חַיֵּב לְהַפְרִיד אֶת הַרְקָמָה
לְהַרְחִיק אֶת הַדְּבָקִים – הַטּוֹב וְהָרַע..

הַמְּלֵאכִים הַמְּלוּיִם אוֹתִי עוֹלִים וְיורְדִים,
יֵשׁ שָׁהֶם עוֹזְרִים,
אֲבָל אֲנִי מַעֲדִיף לְסִמוּךְ עָלַי,
עַל כּוֹחוֹתַי וְיִכּוּלוֹתַי – מִשְׁמַע :
לְהִתֵּם זוֹהָמָה, לְכַלּוֹת שְׂמִצַּח חֶלְאָה,
לְגַרֵּשׁ וּלְבַעַר קִלְקָלָה,
לְתַקֵּן אֶת הַמְּדַרְגָּה,
לְנִקּוֹת רִפְשֵׁת תְּאוּהָה,
לְהַתְּעוֹרֵר לְקִרְאֵת הַשְּׂרָאָה,
וּלְצַפּוֹת לְחֻסֵּד הַהִשְׁגָּחָה
הַפְּרָטִית שְׁלִי –
לְהַתְּעוֹרֵתָה שֶׁל טְהָרָה...

ס פ ר (ג/50) 1/30

ג ש ל נ ו אָרְשׁ ,
ו ג ש ל נ ו מְדִי נָה ,
אָבָל –
ה ג ש ל נ ו בְּנֵי ת ?
בְּנֵי ת לְאֵוֹמֵי ?
בְּנֵי ת יְהוּדֵי ?

וּשְׂמֵא עֲלֵי נ ו
לְהַתְּעוֹרֵר לְקִרְאֵת הַשְּׂרָאָה :
"בְּיַעֲרֵת י
הַקְּוִדְשׁ

מ ו ה ב י ת " . . .

ל ת ר ב ו ת נ ו
 ב מ ד י נ ת נ ו
 ה י ת ה פ ר י ת ה -
 מ ש ה ו ש פ ר ח
 מ מ ק ו ר נ ו ,
 מ מ כ ו ר ת נ ו -
 מ ש ה ו ש ד ב ק ב נ ו ,
 מ ש ה ו ש פ ר ח ב נ ו
 כ ט פ ת ב צ ר ע ת נ ו . . .

חוזה לך ברח (ב/101) 1/31

ברח מן הפאר החיצון,
 מן הברק המסגור
 עד לעורו,
 ברח אל בריח התוד,
 אל הפנים המקשר
 מן הטכס והזכור,
 ברח מפאר המלים
 המכסות על היושבים
 באפר המכאובים,
 הצמד אל החזון,

אֶל הַיְעוּד,
 וְאֶל תַּמְעַד בְּחִלְקֵלְקוֹת
 הַפְתוּיִים שֶׁל מְנַעְמֵי
 הַוְתוּרִים, וְאֶל יִסְתוּד
 הַוְנָאוֹת וְהַבְטָחוֹת
 כִּי יִתְמוּ
 יָמֵי הַשְּׂכוּל וְהַבְכָּאִים,
 שָׂא אֶת חֲזוּנְךָ,
 חֲזוֹן הַחֶסֶן הַרוּחָנִי,
 שְׂאִינוּ מְכַרְסֵם בְּרִקְבוֹן
 שְׂדוֹת הַלּוֹחֲמִים
 הַעוֹמְסִים בְּטַחוֹן הַחַיִּים,
 אֶל תִּבְרַח, אֶלֶּא חֲזוֹר,
 חֲזוֹר לְהַבְרִיחַ
 אֶת תִּקְוַת חוּזָה הַבְּרִית
 הַכְּרוּתָה לָנוּ מִשְׂכָּבְךָ
 בְּמַעֲרָכוֹת הַחַיִּים,
 חוּזָה, לָךְ בְּרַח,
 מִשְׁחִיחוֹת הַקוּמָה,
 מִשְׁפְּלוֹת בְּרִךְ,
 מִחֲזוּרֵי הַשְּׁפָלָה,
 וְחֲדוֹר פְּנִימָה
 כְּבָרִיחַ הַמְחִזֵּק קוּמָה זְקוּפָה

1/32 יִשְׂרָאֵל עַיִם, (ה/34)
 שְׂפָן דְּמָה לְךָ
 כִּי לְהַדְבִּיר יִרְמֵם
 יִגְעַם יִמְעַם,
 כִּי הַכּוֹל
 נִטְוֵל יִמְעַם,
 כִּי אֵין כּוֹס
 לְעַמּוּד
 בְּנֵי יִסְיָו לְהַמְשִׁימֵת,
 בְּמִבְּטָח לְהַכּוֹס יִמְעַם,
 בְּהַתְמוּד וְדוֹת
 עַם הַקָּשָׁי יִמְעַם...

וְיִשְׁרָגְעוּ יָמָיו ,
שְׁאֵתָהּ מִוְּכָל לְיָנִיקָן
עַד לְשִׁטְטָקָיו ,
וְאֵז... אֵתָהּ
מִתְמַלֵּא עוֹזֵי יָמָיו ,
מִתְגַּרְהֵם בְּיָדוֹת מַעֲשֵׂה
בְּיָדוֹת יָמָיו הֵכִי כְּבִדָּיו ,
וְאֵז... אֵתָהּ
מִתְנַשֵּׂא וּמִתְחַזֵּק
כְּמִי שֶׁכּוֹחַ וְחַיֵּי וּ
אֵינָם מִוְּגַבְּלָיו ,
כְּמִי שֶׁמִּתְחַשֵּׁל
בְּאֵהָבֵת אֵתְגַרְיָם...
וְעַל לְיָגְעוּ יָמָיו שֶׁכֵּאֵלָּה
אֵבְרָרְבֵּעוֹת מֵאֵוֹנֵי
עַל כּוֹסֵי לְיָאֵוֹעֵסֵי יָחֵי
יָמָיו :
לְיָחֵי יָמָיו !

היום הרת עולם - (ה/33) 1/33
כָּל יוֹם !

כִּיּוֹם הַזּוֹרֵחַ מְתוּדָּה אֹפֵל,
כִּיּוֹם הַיּוֹצֵא בְּגִבּוֹרָתוֹ לְאוֹר,
כִּיּוֹם הַבְּרוּר,
הַנֶּהִיר,

הַנִּכּוֹן -

כֵּן נִיתַן לְגִבּוֹר !
כֵּן נִיתַן לְפְרוֹץ,
לְדֶרוֹג,

לְהִיאָבֵק וּלְנִצֵּס...

כִּיּוֹם הַזֶּה

כֵּן גַּם לְבַהֲאָדָם -

בְּמֵאָבֵק עִם עֲצָמוֹ וְעִם סְבִיבָתוֹ,

כְּלָב הַזֶּה שֶׁהִכְרִיעַ בְּשַׁעֲתוֹ

כְּשֶׁשָּׁמַע אֶת הַקּוֹל הַמְּתוֹפֵף עַל לְבוֹ:

הַיּוֹם אִם בָּקוּלוֹ תִּשְׁמַע וְ"..."

כְּלָב הַזֶּה בָּאוֹתוֹ יוֹם הַבְּרִית

שֶׁנִּכְרְתָה עִם אָבוֹתֵינוּ וְעַמָּנוּ,

הַנֶּעֱשָׂה? הַנִּשְׁמַע?

הַנִּדְעַ פִּשְׁרוֹ שֶׁל יוֹם

טָרָם? פִּנָּה?

היום הרת עולם - כָּל יוֹם !

צְפִיתִי בְּכָל אֲשֶׁר הָיִיתִי (ב/58)
1/34

הַיּוֹם הַזֶּה,

וְגִילִיתִי
הַרְבֵּה חוֹרִים שְׁחוֹרִים

שָׁמַעְתִּי תִקְוַת־יְקִי רְחֹשִׁים
בְּמַעְגְלֵי חַיֵּי הַשָּׁמוֹנִים
וְנוֹכַחְתִּי -
כִּי תִקְוַת־תִּי הַרְבֵּה
שָׁטוּיֹת בְּרִשְׁמוֹתֵי
עַל זְכָרוֹנוֹת וְרִשְׁמֵים

הִיִּיתִי אֶת אֲשֶׁר הִנְנִי
וְנִיִּסְתִּי לְהִיֹּת
אֶת אֲשֶׁר אֵי־נִיִּי ,

תְּהִיִּיתִי ,
וְעוֹדְנִי תוֹהָה
עַל כָּל אֲשֶׁר הִיִּיתִי

תְּהִיִּיתִי ,
וְעוֹדְנִי תוֹהָה
עַל אֲשֶׁר עוֹד אֶהְיֶה...

חַג פּוֹרִים
בְּאוֹפֶק,
וְכִשְׁיִגְיֵעַ -

על שלושה סוגי ויסקי עומד עולמו של האדם השותה: (1) על JOHNNIE WALKER (2) על CHIVAS (3) ועל BLACK LABEL. "ווקר" – כשאדם מהלך במלוא אוניו; "שיבס" – לשון שיבה לעת עמידה וזקנה; "בלק לייבל" – לא בשחר אלא בשחר חיו, לעת גסיסה... ואני אבחר ב"שיבס" ואזמר לאל עליון: "בשוב השם שיבס ציון" ... לשוב ולשתות "שיבס" עד שאשת כריתי תעצור בעדי – SHE-בס!

יש יצוירים בני יומם - (ג/52) 1/36
הנולדים, הפורחים וכלים,
ואין יודע מה משמעותם,
מה היתה בשורתם,
מה תכלית בואם ולכתם.

יש מלאכים הנבראים בכל יום,
האומרים שירה וכלים,

הם מוקרנים מאור אין-סוף,
 שרים את פסוקם ואינם,
 נשרפים מחוסר יכולת הקיבולת

"יומו" של הקב"ה הוא אָלף שנים,
 "כיום אתמול כי יעבור",
 ימי שנותינו - 70 או 80 שנה
 כ"יום" אחד, בהיר או אפל,
 באין-סוף ימי הנצח.

נר חיינו, דלק עשרות שנים,
 כמין הבהוב זעיר, חולף,
 עשן, דולף, שובט דועך
 באור עולם...
 ומה יאמר על "שירת חיינו"?

שירה? שירים? שורה? אות?
 תיבה? פסיק? צליל בודד,
 או מחובר לזמרת היקום?
 "שירה" לשעתה?
 "שירה" שנפסקה ולא תישמע?

או אולי תהדהד שירת חיינו
 ברצף המנגינה הנשארה -
 ושום מות לא יצליח לטשטש?

